

СПОРАЗУМ

О САРАДЊИ У БОРБИ ПРОТИВ МЕЂУНАРОДНОГ ОРГАНИЗОВАНОГ КРИМИНАЛА, МЕЂУНАРОДНЕ ИЛЕГАЛНЕ ТРГОВИНЕ ДРОГАМА И МЕЂУНАРОДНОГ ТЕРОРИЗМА

између

МИНИСТАРСТВА УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

и

**САВЕЗНОГ МИНИСТАРСТВА УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА РЕПУБЛИКЕ
АУСТРИЈЕ**

Министарство унутрашњих послова Републике Србије, које заступа министар унутрашњих послова Републике Србије, и

Савезно министарство унутрашњих послова Републике Аустрије, које заступа министар унутрашњих послова Републике Аустрије

у даљем тексту уговорне стране,

- у настојању да допринесу развоју узајамних односа,
- уверене да је сарадња у борби против међународних кривичних дела од значаја за обе стране,
- забринуте због опасности од ширења илегалне трговине дрогама и психотропним супстанцама, и других облика међународног криминала који угрожава безбедност и друге виталне интересе обеју страна,
- у жељи да се координирају активности у борби против међународног организованог криминала и илегалних миграција, и полазећи од:

Резолуције 45/123 Генералне Скупштине Уједињених Нација од 14. децембра 1990. године, која се односи на међународну сарадњу у борби против организованог криминала, као и Једине конвенције о опојним средствима од 30. марта 1961 године, у верзији измењеној Протоколом од 25. марта 1972. године, Споразума о психотропним супстанцама од 21. фебруара 1971. године и Споразума против недозвољеног промета опојним материјама и психотропним супстанцама, донетим 20. децембра 1988. године,

споразумеле су се о следећем:

Члан 1.
Области и циљ сарадње

- (1) Уговорне стране се обавезују да ће, у складу са својим националним законодавством, сарађивати и пружати службену помоћ у одбрани од опасности које прете јавном реду и безбедности, као и у спречавању и расветљавању кривичних дела. Ова сарадња посебно обухвата следеће области:
1. Илегално узгајање, илегалну производњу, увоз, извоз, илегални транспорт и трговину опојним средствима, психотропним супстанцама и прекурсорима;
 2. међународни тероризам;
 3. друге облике међународног организованог криминала, укључујући трговину људима, илегалне миграције, привредни криминал и праће новца.
- (2) Уговорне стране, такође ће помагати једна другој код потрага за лицима и предметима, а у складу са својим националним правом.

Члан 2.
Облици сарадње

- (1) Сарадња уговорних страна, у смислу овог споразума, одвија се у складу са одговарајућим националним прописима, и посебно обухвата:
1. међусобно извештавање о околностима и чињеницама чије познавање може да допринесе одбрани од опасности које прете јавном реду и безбедности, као и спречавању вршења и кажњавању за извршена кривична дела с тим да подаци о лицу смеју бити достављени само уколико су неопходни ради одбране од поменутих опасности као и расветљавања поменутих дела;
 2. размену искустава у примени правних прописа, размену искустава о превенцији криминалитета, као и размену искустава о примени метода, средстава и поступака из области криминалистичке технике;
 3. размену искустава стручњака за поједине области криминала и одржавање састанака таквих стручњака;
 4. спровођење усаглашених полицијских мера уговорних страна на њиховим територијама, ради одбране од опасности које прете јавном реду и безбедности, као и ради спречавања вршења кривичних дела и успешног расветљавања извршених кривичних дела;
 5. узајамно пружање помоћи у борби против илегалних миграција, посебно у случајевима који се односе на држављане уговорних страна, као и стварање неопходних правних и организационих оквира за такво пружање помоћи.
- (2) Уговорне стране пружиће помоћ једна другој по замолници.

- (3) Свака страна уговорница, ће у складу са својим националним прописима саопштити другој страни уговорници информације из става 1 тачке 1. 2. овог члана и без замолнице, када постоје конкретне индиције за то, да је њихово познавање неопходно другој страни уговорници ради отклањања опасности по њен јавни ред и безбедност или за спречавање извршења и расветљавање кривичних дела.

Уговорне стране пружају једна другој помоћ, поготово када се на државној територији једне од њих врши или припрема извршење кривичног дела и када постоје информације да постоји веза са територијом друге стране уговорнице.

Члан 3. Надлежни органи

- (1) Уговорне стране ће обавестити једна другу о томе који државни органи су, у складу са њиховим националним законодавством, надлежни за остваривање сарадње предвиђене овим споразумом. Такође се обавезују да ће другу уговорну страну, у примереном року, обавестити о евентуалним променама насталим у називу или надлежности органа који остварују сарадњу предвиђену овим споразумом.
- (2) Размена информација између страна уговорница у оквиру Међународне криминалистичко-полицијске организације ИКРО-Interpol, може се употпунити директним контактом између надлежних служби.
- (3) Остваривање сарадње између страна уговорница може да се одвија и преко официра за везу. Официр за везу обавља информативне и саветодавне делатности и не располаже извршним овлашћењима. Задаци официра за везу одређују се од стране надлежних органа, а у складу са националним законодавством.

Члан 4. Заштита података

- (1) Узајамно прослеђивање података о лицима које се обавља између страна уговорница, вршиће се на основу упућених захтева и у складу са следећим принципима, који имају истоветну примену код аутоматски и мануелно обрађених података:
1. Прослеђени подаци не смеју се без сагласности органа који их је проследио, користити у друге сврхе, осим оних због којих су прослеђени;

2. Прослеђени подаци морају се избрисати односно исправити када:
 - а) се испостави да су нетачни;
 - б) када орган који прослеђује податке обавести да се до прослеђених података дошло противправно, или да су ти подаци прослеђени супротно закону;
 - в) подаци више нису потребни за испуњење службеног задатка који је био меродаван за прослеђивање, осим ако постоји изричито овлашћење да се прослеђени подаци могу употребити у друге сврхе.
3. У случају захтева надлежног органа који доставља податке другој страни уговорници, орган који прима податке даје обавештење о свакој употреби примљених података.

- (2) Уговорне стране ће се међусобно обавештавати о свим околностима које су од значаја за обезбеђивање тачности и ажурности података који се односе на лица.
- (3) Орган који доставља податке, као и прималац, у обавези је да предају, пријем и уништавање података заведе у протокол. Завођење у протокол обухвата разлог достављања, садржај, орган који доставља податке и примаоца, време достављања података као и време њиховог уништења.

Достављање путем Online- поступка се уз аутоматску подршку заводи у протокол. Протоколарни записи се чувају најмање три године. Подаци из протокола се искључиво могу користити ради контроле да ли су меродавни правни прописи везани за заштиту података испоштовани.

- (4) Свако дотично лице има право да при доказивању свог идентитета од одговорне службе која је задужена за обраду података добије на свој захтев, у опште разумљивој форми и без неоснованог одлагања, обавештење о подацима који су о њему достављени или обрађени у оквиру споразума, као и обавештење о њиховом пореклу, предвиђеној сврси употребе и правном основу, као и право на исправку нетачних и брисање на недозвољен начин употребљених података.

Појединости поступка за спровођење ових права се усклађују са националним законодавством стране уговорнице код које се та права остварују. Стране уговорнице при томе обезбеђују барем онај ниво заштите који произлази из Конвенције бр.108 Европског савета о заштити човека код аутоматске обраде личних података. У случају молбе за остваривање ових права, орган који располаже подацима даје органу који је исте проследио, могућност да заузме став, пре доношења одлуке о молби.

- (5) Служба која прима податке у обавези је да прослеђене податке о лицу делотворно заштити од случајног или неовлашћеног уништавања, случајног губитка, неовлашћене или случајне измене или даљег прослеђивања, неовлашћеног приступа или неовлашћеног објављивања.
- (6) Стране уговорнице гарантују, да се дотично лице у случају кршења његових права на заштиту личних података може делотворном жалбом обратити независном суду или неком другом независном органу и да лице може остварити право на евентуалну надокнаду штете.

Члан 5. Тајност

Подаци прослеђени са сврхом реализације одредби овог споразума, подлежу правилима о чувању службене тајне. Уговорна страна, која у складу са одредбама овог споразума прима податке, дужна је да обезбеди за те податке, исти ниво заштите и тајности као што је обезбедила уговорна страна која прослеђује те податке.

Члан 6. Консултације

У случају потребе, руководиоци државних органа уговорних страна овлашћени су да обављају консултације ради разматрања средстава и начина за ефикасну примену овог меморандума, као и могућих мера за даљи развој и побољшање сарадње.

Члан 7. Регулисање изузетака

- (1) Уколико је једна од уговорних страна мишљења да би испуњење захтева из замолнице, или друга врста сарадње могла да представља угрожавање њеног суверенитета, безбедности или других интереса државе, или ако би се тиме кршила основна начела правног поретка уговорне стране, уговорна страна може да у потпуности или делимично одбије поступање по замолници или то поступање учини зависним од испуњења одређених услова.
- (2) У сваком појединачном случају, уговорна страна која је упутила замолницу, мора бити обавештена о одлуци која се тиче поступања по тој замолници.

Члан 8.
Однос према другим обавезама

Одредбе овог споразума не утичу на испуњавање обавеза из раније или касније потписаних билатералних или мултилатералних међународних уговора, закључених од стране уговорних страна овог споразума.

Члан 9.
Ступање на снагу и отказ

- (1) Овај споразум ступа на снагу првог дана другог месеца од дана када се уговорне стране буду међусобно обавестиле о томе да су испуњени услови које за ступање овог споразума на снагу предвиђају национални прописи.
- (2) Уговорне стране закључују овај споразум на неодређено време. Овај споразум се може у свако време мењати и допуњавати, ако се о томе постигне сагласност између уговорних страна.
- (3) Уговорне стране могу отказати овај споразум дипломатским путем. Отказ ступа на снагу шест месеци по пријему дипломатске ноте упућене од друге стране уговорнице.

Сачињено у Бечу , дана 11. новембра 2004. године, у два истоветна примерка на српском и немачком језику, од којих се оба имају сматрати подједнако веродостојним.

Министар унутрашњих послова
Републике Србије

Драган Јочић

Министар унутрашњих послова
Републике Аустрије

Ернст Штрасер